

บทที่ 5

ผลและการอภิปรายผล

ในบทนี้จะนำเสนอในส่วนของผลการทดลองหลังจากได้ทำการติดตั้งอุปกรณ์ต้นแบบและนำซอฟต์แวร์ไปควบคุมเรียบร้อยแล้ว ซึ่งในตอนแรกจะแสดงลักษณะของแสงที่ตกกระทบบนตัวรวมรังสีในขณะเวลาต่างๆ และความสัมพันธ์ของอุณหภูมิเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงจำนวนกระจก ในตอนท้ายจะนำเสนอผลการทดลองเมื่อนำการออกแบบพีซีซีลอจิกมาใช้ควบคุมอุณหภูมิบนตัวรวมรังสีอาทิตย์

5.1 ลักษณะของแสงบนตัวรวมรังสีอาทิตย์ในขณะเวลาต่างๆ

ก่อนการควบคุมอุณหภูมิบนตัวรวมรังสีอาทิตย์ การทดลองจำเป็นต้องทดสอบการทำงานของอุปกรณ์ต้นแบบและซอฟต์แวร์เพื่อตรวจสอบว่า สามารถควบคุมกระจกปรับรังสีอาทิตย์ให้สะท้อนแสงเข้าสู่ตัวรวมรังสีได้ตลอดทั้งวัน ซึ่งจากการทดลองเมื่อนำอุปกรณ์ต้นแบบและซอฟต์แวร์ไปติดตั้งและทำการวัดมุมอะซิมุท มุมอัลติจูดของกระจกปรับรังสีอาทิตย์ รวมทั้งบันทึก ลักษณะและตำแหน่งของแสงบนตัวรวมรังสีอาทิตย์ทุกๆ 1 ชั่วโมง จะพบว่าแสงที่ตกกระทบบนตัวรวมรังสีอาทิตย์มีลักษณะเปลี่ยนแปลงไป ขนาดและตำแหน่งจะไม่คงที่ แต่ยังคงอยู่บนตัวรวมรังสีอาทิตย์ ดังแสดงในภาพประกอบ 5.1 – 5.3 ซึ่งเป็นตัวอย่างการเก็บภาพบนตัวรวมรังสีอาทิตย์ในตอนเช้า (09:00 น.) เที่ยง (12:00 น.) และเย็น (15:00 น.) เมื่อวิเคราะห์ความผิดพลาดของตำแหน่งแสงบนตัวรวมรังสีอาทิตย์ จะพบว่าค่าความผิดพลาดที่เกิดขึ้นนั้น เกิดจากข้อจำกัดของการหมุนของกระจกปรับรังสีอาทิตย์ในแนวราบ เนื่องจากกระจกปรับรังสีในแนวราบมีการทดเฟือง ค่าละเอียดสุดที่หมุนได้คือครึ่งองศา 2 องศา หรือมีค่าความคลาดเคลื่อน ± 1 องศา อีกประการคือความผิดพลาดจากการหมุนของเซอร์โวมอเตอร์เอง คือการหมุนของเซอร์โวจะมีการเปลี่ยนแปลงตามอุณหภูมิ เมื่อทำการทดลองบนแดดฟ้าซึ่งมีอุณหภูมิสูงจึงมีความผิดพลาดเกิดขึ้น โดยความผิดพลาดเฉลี่ยที่ได้จากการวัดเมื่อทดลองจริง ในแนวแกนอัลติจูดของกระจก มีค่าเท่ากับ ± 1 องศา และในแนวแกนอะซิมุทของกระจกมีค่าเท่ากับ ± 2 องศา

เมื่อ ⊗ เป็นจุดศูนย์กลางของตัวรวมรังสีอาทิตย์และเป็นตำแหน่งการติดตั้งของอุปกรณ์วัดอุณหภูมิ

กระจกรับรังสีบานที่ 1

กระจกรับรังสีบานที่ 2

กระจกรับรังสีบานที่ 3

กระจกรับรังสีบานที่ 4

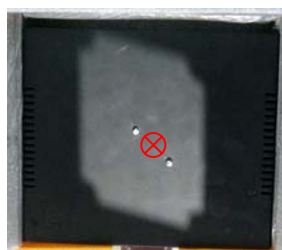

กระจกรับรังสีบานที่ 5

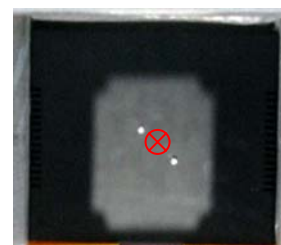
ภาพประกอบ 5.1 แสดงลักษณะของแสงที่ตกกระทบบนตัวรวมรังสีอาทิตย์ ในวันที่ 17 มีนาคม 2549 เวลา 9:00 น.

กระจกรับรังสีบานที่ 1

กระจกรับรังสีบานที่ 2

กระจกรับรังสีบานที่ 3

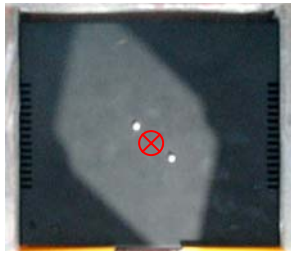

กระจกรับรังสีบานที่ 4

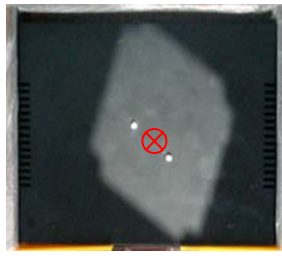

กระจกรับรังสีบานที่ 5

ภาพประกอบ 5.2 แสดงลักษณะของแสงที่ตกกระทบบนตัวรวมรังสีอาทิตย์ ในวันที่ 17 มีนาคม 2549 เวลา 12:00 น.

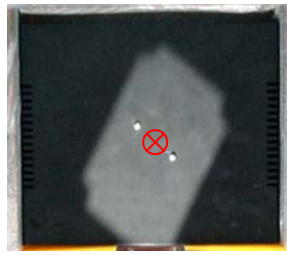
กระจกรับรังสีบานที่ 1

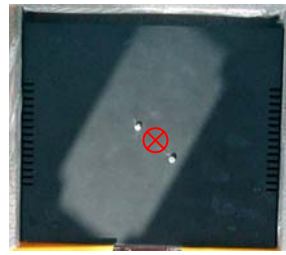
กระจกรับรังสีบานที่ 2

กระจกรับรังสีบานที่ 3

กระจกรับรังสีบานที่ 4

กระจกรับรังสีบานที่ 5

ภาพประกอบ 5.3 แสดงลักษณะของแสงที่ตกกระทบบนตัวรวมรังสีอาทิตย์ ในวันที่ 17 มีนาคม 2549 เวลา 15:00 น.

เมื่อวิเคราะห์ค่าความผิดพลาดของตำแหน่งแสงที่ตกกระทบบนตัวรวมรังสี จากสมการการคำนวณหามุมสะท้อนของกระจกในบทที่ 2 (สมการ 2.23, 2.34 และ 2.35) จะได้ว่า

$$\Delta R_z = 2\{-\sin \alpha_H \sin \theta_i \Delta \theta_i + [\cos \theta_i \cos \alpha_H] \Delta \alpha_H\} \quad (5.1)$$

$$\Delta R_e = 2\{-\sin A_H [(-\cos \theta_i \sin \alpha_H) \Delta \alpha_H + (-\cos \alpha_H \sin \theta_i) \Delta \theta_i] + [\cos \alpha_H \cos \theta_i \cos A_H] \Delta A_H\} \quad (5.2)$$

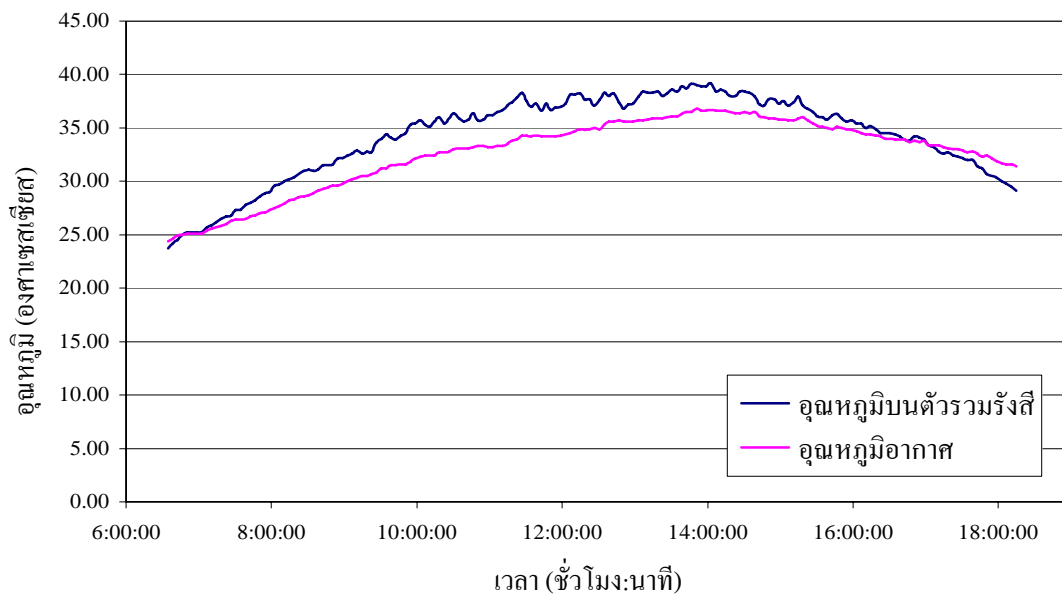
$$\Delta R_n = 2\{\cos A_H [(-\cos \theta_i \sin \alpha_H) \Delta \alpha_H + (-\cos \alpha_H \sin \theta_i) \Delta \theta_i] + [-\cos \theta_i \cos \alpha_H \sin A_H] \Delta A_H\} \quad (5.3)$$

ค่าความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจะประกอบด้วยกัน 3 ค่า คือ ΔR_z , ΔR_e และ ΔR_n ซึ่งเป็นค่าที่บอกถึงความผิดพลาดไปตามทิศแนวตั้ง (z) ทิศตะวันออก (e) และทิศเหนือ (n) ตามลำดับ จากตัวอย่างการคำนวณหามุมอัลติจูดของกระจก (มุมยกของกระจก, α_H) และ มุมอะซิมูทของกระจก (มุมกวาดของกระจก, A_H) ในบทที่ 4 ถ้าสมมุติความผิดพลาดในการหมุนของกระจกรับแสงอาทิตย์ ให้ค่าความผิดพลาดของมุมยกของกระจก ($\Delta \alpha_H$) เท่ากับ 1 องศา และค่าความ

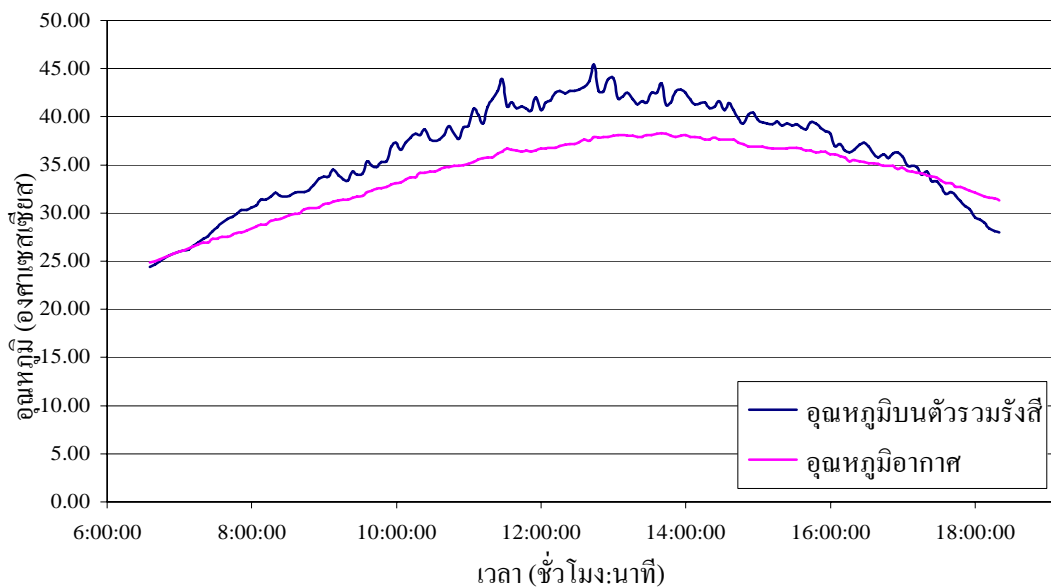
ผิดพลาดของมุมกวาดของกระจก (ΔA_H) เท่ากับ 1 องศา จะได้ว่า $\Delta R_z = 0.386$ เซนติเมตร, $\Delta R_e = -1.517$ เซนติเมตร และ $\Delta R_n = 1.661$ เซนติเมตร หมายความว่า ตำแหน่งของแสงจะขยับจากจุดศูนย์กลางของตัวรวมรังสีอาทิตย์ ไปในแนวตั้งเท่ากับ 0.386 เซนติเมตร ทิศตะวันตกเท่ากับ 1.517 เซนติเมตร ทิศเหนือเท่ากับ 1.661 เซนติเมตร

5.2 ความสัมพันธ์ของอุณหภูมิเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงจำนวนกระจก

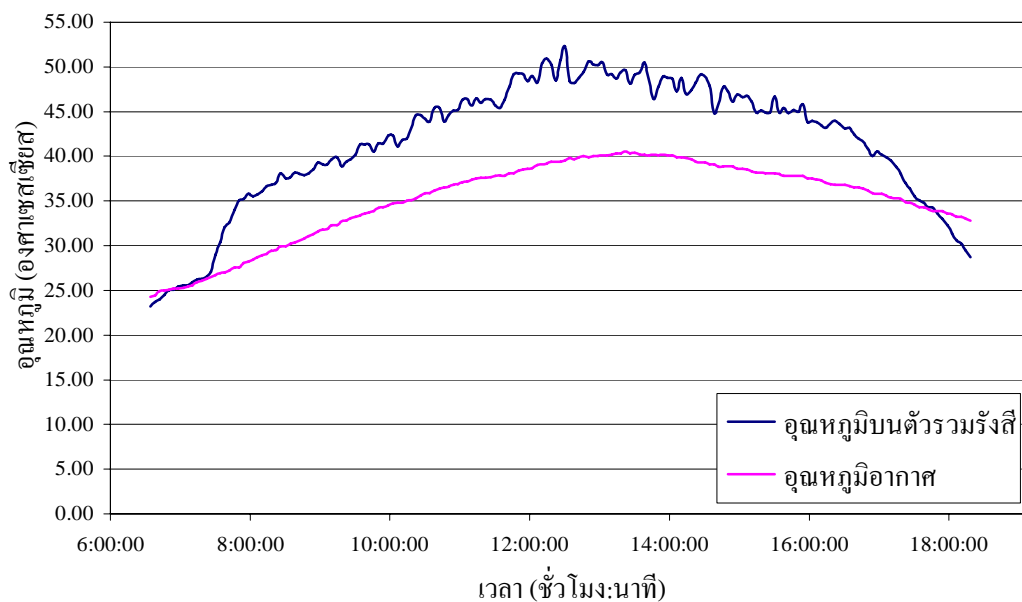
จากการทดลองได้ศึกษาความแตกต่างของอุณหภูมิตั้งบนตัวรวมรังสีอาทิตย์เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงจำนวนกระจกจากไม่มีกระจก จนถึงมีกระจกจำนวน 5 บาน โดยทำการทดลองแบบละ 5 วัน ช่วงเวลาตั้งแต่ดวงอาทิตย์ขึ้นจนถึงดวงอาทิตย์ตก ได้ความสัมพันธ์ดังภาพประกอบ 5.4-5.9

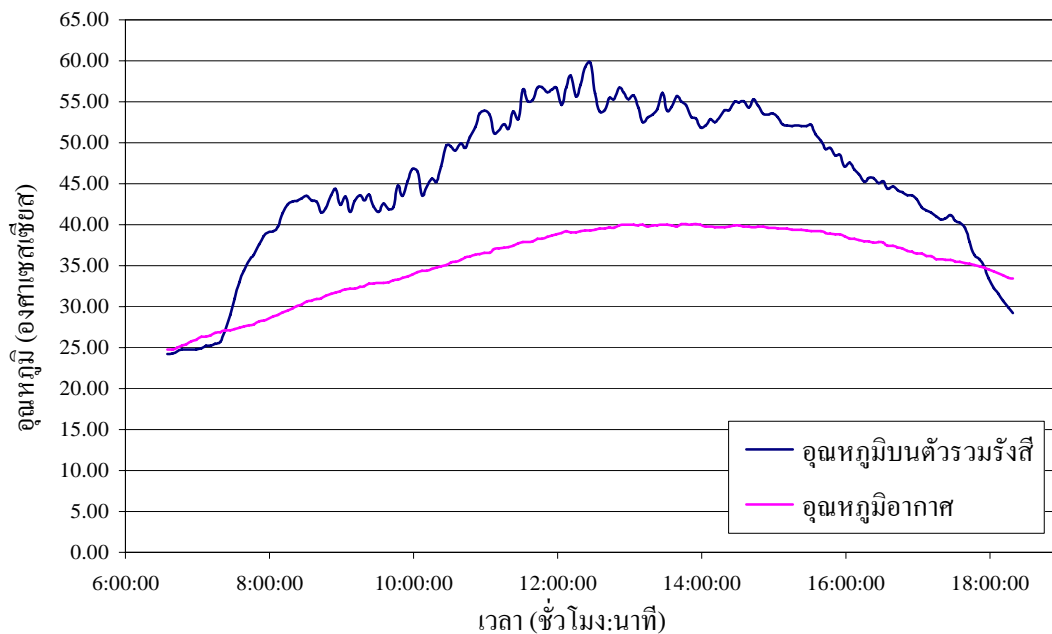
ภาพประกอบ 5.4 แสดงค่าความสัมพันธ์ของอุณหภูมิอากาศและอุณหภูมิตั้งบนตัวรวมรังสีอาทิตย์เฉลี่ย เมื่อทดลองแบบไม่มีกระจกรับรังสี ในวันที่ 4 กุมภาพันธ์ – 8 กุมภาพันธ์

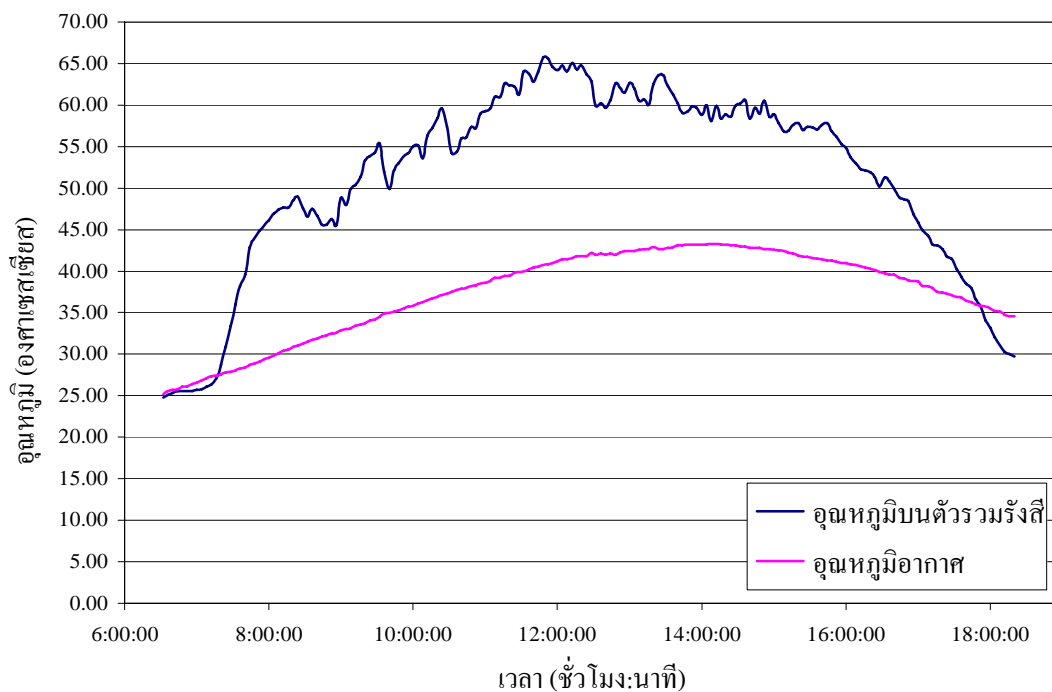
ภาพประกอบ 5.5 แสดงค่าความสัมพันธ์ของอุณหภูมิอากาศและอุณหภูมิบนตัวรวมรังสีอาทิตย์เฉลี่ย เมื่อทดลองแบบมีกระจก 1 บาน ในวันที่ 20 กุมภาพันธ์ – 24 กุมภาพันธ์ 2549

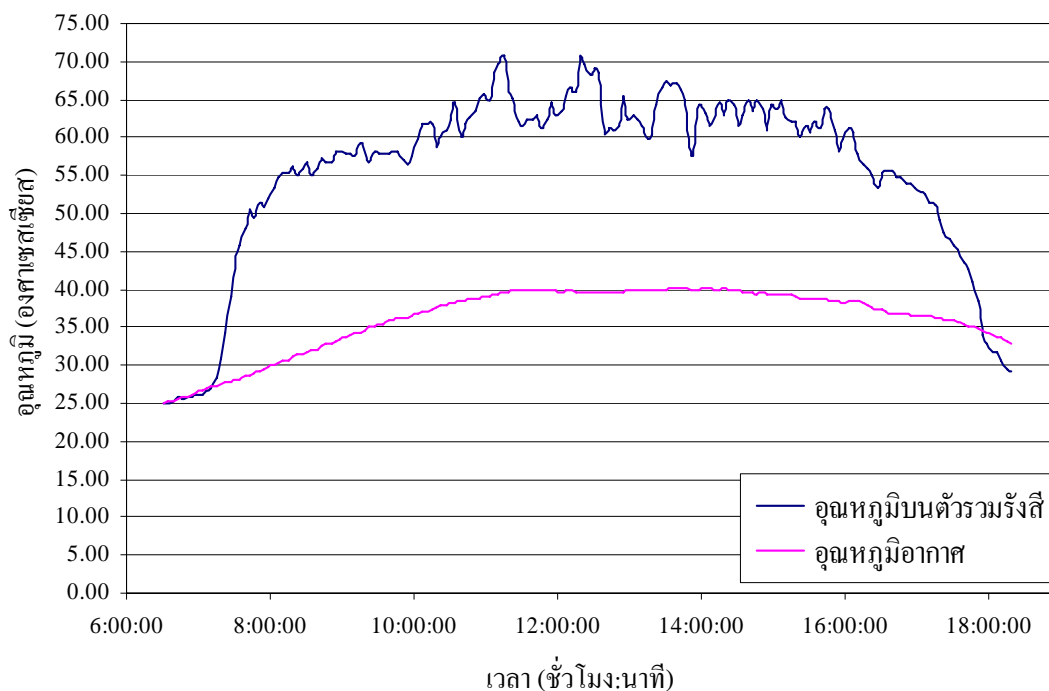
ภาพประกอบ 5.6 แสดงค่าความสัมพันธ์ของอุณหภูมิอากาศและอุณหภูมิบนตัวรวมรังสีอาทิตย์เฉลี่ย เมื่อทดลองแบบมีกระจก 2 บาน ในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ – 4 มีนาคม 2549

ภาพประกอบ 5.7 แสดงค่าความสัมพันธ์ของอุณหภูมิอากาศและอุณหภูมิบนตัวรวมรังสีอาทิตย์เฉลี่ย เมื่อทดลองแบบมีกระจก 3 บาน ในวันที่ 7 มีนาคม – 11 มีนาคม 2549

ภาพประกอบ 5.8 แสดงค่าความสัมพันธ์ของอุณหภูมิอากาศและอุณหภูมิบนตัวรวมรังสีอาทิตย์เฉลี่ย เมื่อทดลองแบบมีกระจก 4 บาน ในวันที่ 12 มีนาคม – 16 มีนาคม 2549

ภาพประกอบ 5.9 แสดงค่าความสัมพันธ์ของอุณหภูมิอากาศและอุณหภูมิบนตัวรวมรังสีอาทิตย์เฉลี่ย เมื่อทดลองแบบมีกระจก 5 บาน ในวันที่ 17 มีนาคม – 21 มีนาคม 2549

ข้อมูล \ จำนวนกระจก	จำนวนกระจก					
	ไม่มี	1 บาน	2 บาน	3 บาน	4 บาน	5 บาน
อุณหภูมิเริ่มต้นเฉลี่ย (องศาเซลเซียส)	23.70	24.40	23.20	24.20	24.80	24.80
อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย (องศาเซลเซียส)	29.10	28.00	28.70	29.20	29.70	29.25
อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย (องศาเซลเซียส)	29.20	45.20	52.30	59.80	65.80	70.80
เวลาขณะอุณหภูมิสูงสุด (ชั่วโมง:นาที)	14:02:39	12:43:41	12:30:23	12:27:02	11:48:05	12:19:02
อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย (องศาเซลเซียส)	23.70	24.40	23.20	24.20	24.80	24.80
เวลาขณะอุณหภูมิต่ำสุด (ชั่วโมง:นาที)	06:36:53	06:35:40	06:35:22	06:35:01	06:34:01	06:31:52

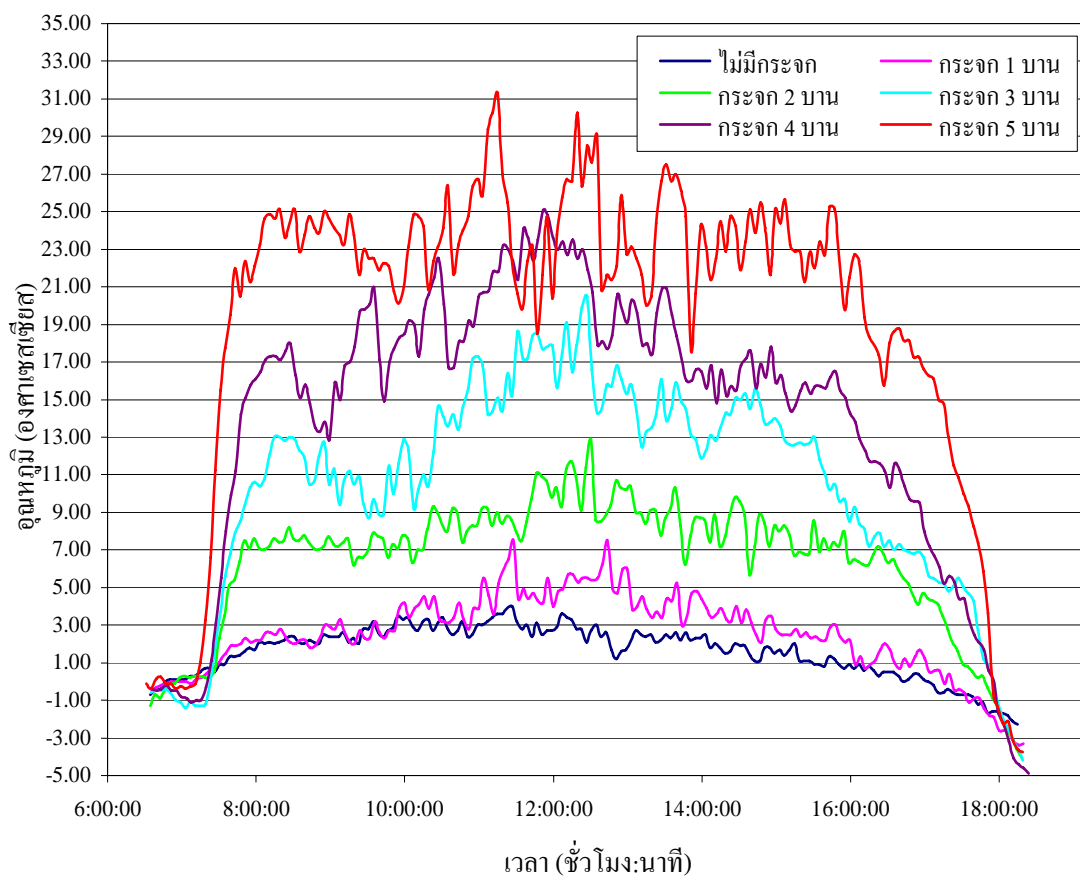
ตาราง 5.1 แสดงการสรุปข้อมูลของการทดลองจากการเพิ่มจำนวนกระจก

จากลักษณะภาพประกอบ 5.4 – 5.9 และข้อมูลในตาราง 5.1 ซึ่งแสดงข้อมูลของ อุณหภูมิในการทดลองแต่ละแบบ เฉลี่ยทั้ง 5 วัน จะได้ว่าค่าอุณหภูมิตัวรวมรังสีอาทิตย์มีการ เปลี่ยนแปลงขึ้นกับเวลา จำนวนกระจก และสภาพอากาศ คือ

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของอุณหภูมิตัวรวมรังสีอาทิตย์กับเวลา พบว่า อุณหภูมิจะมีค่าเพิ่มขึ้นจากเวลาดังแต่ดวงอาทิตย์ขึ้นจนถึงเวลาประมาณ 12:30 น. จากนั้นอุณหภูมิจจะมีค่าลดลงจนกระทั่งดวงอาทิตย์ตก เนื่องจากปริมาณรังสีขึ้นอยู่กับระยะทางที่แสงเดินทางผ่านชั้น บรรยากาศ (ยูทช, 2530) ช่วงเวลา 12:30 น. ดวงอาทิตย์จะทำมุมสูงสุดกับแนวระดับ ทำให้อุณหภูมิมียุทธค่าสูงสุด เมื่อสังเกตอุณหภูมิตัวรวมรังสีอาทิตย์ในช่วงเช้าจะเห็นว่าอุณหภูมิมียุทธค่าเพิ่มขึ้นอย่างเห็น ได้ชัดในช่วงเวลาประมาณ 07:30 น. เนื่องจากช่วงเวลาดังกล่าวดวงอาทิตย์จะ โผล่พ้นภูเขา (เขาคอ หงส์) และในช่วงเช้ากับช่วงเย็น อุณหภูมิตัวรวมรังสีอาทิตย์จะมีค่าต่ำกว่าอุณหภูมิกอากาศ เนื่องจากตัวรวมรังสีอาทิตย์ทำด้วยโลหะ ซึ่งมีการนำความร้อนและคายความร้อนได้ดีกว่าอากาศ เมื่ออุณหภูมิต่ำลงอุณหภูมิตัวรวมรังสีอาทิตย์จะลดลงเร็วกว่าอุณหภูมิกอากาศ

เมื่อนำอุณหภูมิตัวรวมรังสีอาทิตย์และอุณหภูมิกอากาศมาวิเคราะห์โดยหา ผลต่างของอุณหภูมิตั้งสอง จะพบว่าเมื่อมีการเพิ่มจำนวนกระจกขึ้นค่าอุณหภูมิตัวรวมรังสีจะมี ค่าเพิ่มขึ้น โดยผลต่างระหว่างอุณหภูมิมียุทธค่าเพิ่มขึ้นดังภาพประกอบ 5.10 และผลต่างเฉลี่ยของ อุณหภูมิตั้งสองเมื่อวิเคราะห์ต่อชั่วโมงมีค่าดังตาราง 5.2

ประการสุดท้าย คือ อุณหภูมิจะมีการเปลี่ยนแปลงโดยขึ้นกับลักษณะอากาศ จาก กราฟในภาพประกอบ 5.4 – 5.9 เมื่อพิจารณาอย่างละเอียดจะเห็นว่าอุณหภูมิมียุทธค่ามีการแกว่งขึ้นลง เนื่องจากเมื่อมีเมฆบังความเข้มแสงบนตัวรวมรังสีอาทิตย์จะลดลงหรือหายไป ทำให้อุณหภูมิลดลง อย่างเห็นได้ชัด ซึ่งเกิดจากรังสีที่สะท้อนจากกระจกรับแสงอาทิตย์เป็นรังสีตรง (รังสีที่มาจากดวง อาทิตย์โดยตรงมีทิศทางแน่นอนที่เวลาใดเวลาหนึ่ง) เมื่อมีเมฆบังดวงอาทิตย์อุณหภูมิจะลดลงอย่าง รวดเร็ว แต่จะแตกต่างจากอุณหภูมิกอากาศ เพราะถึงแม้จะมีเมฆบังอุณหภูมิกอากาศจะยังคงที่หรือ ลดลงเพียงเล็กน้อย เนื่องจากอุณหภูมิกอากาศจะขึ้นอยู่กับการกระจายรังสีตรงและรังสีกระจาย (รังสีอาทิตย์ที่ถูก สะท้อนและกระจายโดยแก๊ส ฝุ่นละอองและวัตถุต่างๆ ที่เป็นตัวขวางกั้นทางเดินแสง) ขณะที่เมฆ มากรังสีตรงจะลดลง แต่รังสีกระจายจะมีค่าสูงขึ้น ทำให้อุณหภูมิกอากาศเกิดการเปลี่ยนแปลงไม่มาก

ภาพประกอบ 5.10 แสดงค่าความสัมพันธ์ของผลต่างอุณหภูมิอากาศและอุณหภูมิตันตัวรวมรังสีอาทิตย์เฉลี่ย

จำนวนกระจก เวลา	ผลต่างอุณหภูมิตันตัวรวมรังสีอาทิตย์และอุณหภูมิอากาศเฉลี่ย					
	ไม่มี	1 บาน	2 บาน	3 บาน	4 บาน	5 บาน
06:30 – 07:30 น.	0.20	0.26	-0.09	-0.66	0.14	1.36
07:30 – 08:30 น.	1.82	2.15	6.46	9.86	15.17	22.10
08:30 – 09:30 น.	2.31	2.41	7.21	11.13	16.09	23.90
09:30 – 10:30 น.	3.02	3.43	7.55	10.81	18.96	22.43
10:30 – 11:30 น.	3.13	4.45	8.53	15.10	20.22	25.93
11:30 – 12:30 น.	2.85	4.92	10.01	18.02	23.19	25.02
12:30 – 13:30 น.	2.22	4.85	9.48	14.99	19.08	23.46
13:30 – 14:30 น.	2.11	3.97	8.42	13.79	16.47	23.86

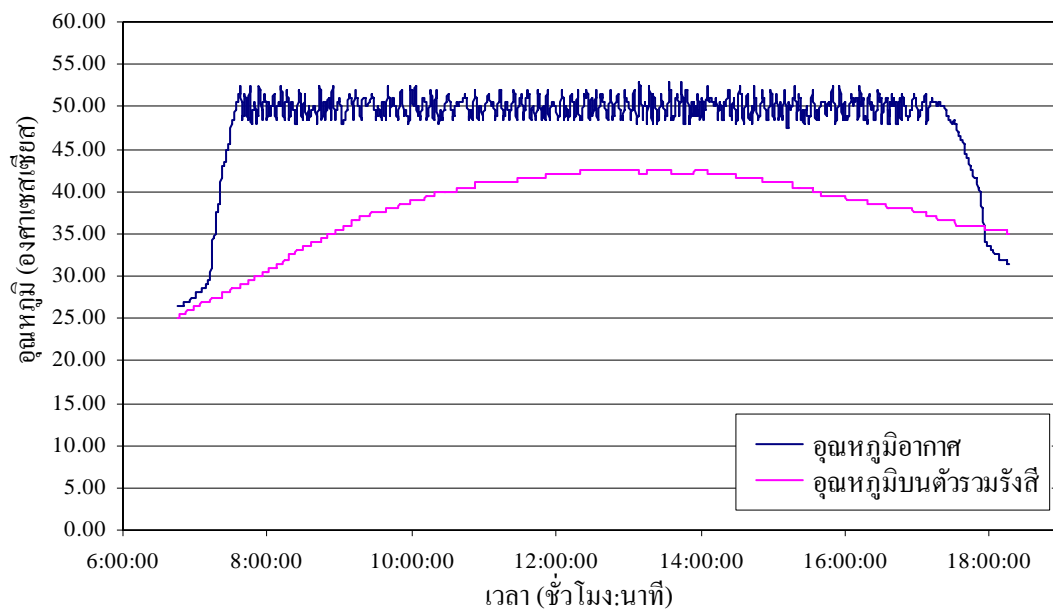
จำนวนกระจก เวลา	ผลต่างอุณหภูมิบนตัวรวมรังสีอาทิตย์และอุณหภูมิอากาศเฉลี่ย					
	ไม่มี	1 บาน	2 บาน	3 บาน	4 บาน	5 บาน
14:30 – 15:30 น.	1.44	2.79	7.69	13.75	16.02	23.58
15:30 – 16:30 น.	0.77	1.87	7.01	9.34	13.63	21.07
16:30 – 17:30 น.	-0.13	0.71	4.38	6.20	7.66	16.02
17:30 – 18:30 น.	-0.11	-2.03	-1.21	0.15	-1.00	2.13

ตาราง 5.2 แสดงผลต่างอุณหภูมิบนตัวรวมรังสีอาทิตย์และอุณหภูมิอากาศเฉลี่ยต่อชั่วโมง

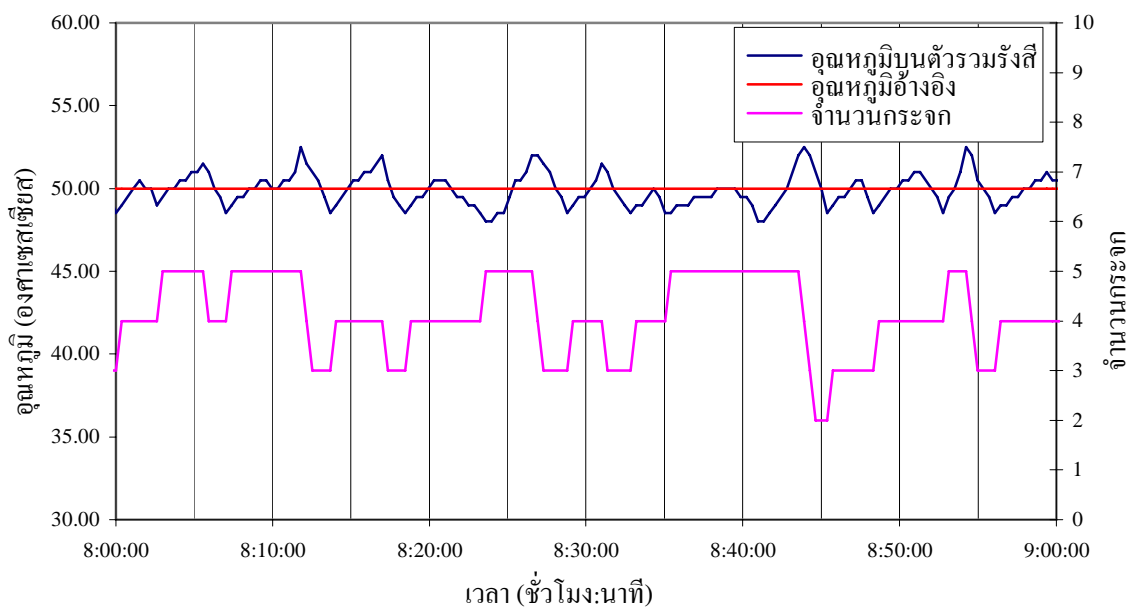
การศึกษาอุณหภูมิบนตัวรวมรังสีอาทิตย์เมื่อเปลี่ยนแปลงจำนวนกระจกที่ได้กล่าวมานั้น จะเป็นการทดสอบประสิทธิภาพการทำงานของระบบหอคอยสุริยะที่ได้สร้างขึ้น ทำให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ อุณหภูมิต่ำสุดและสูงสุดในการควบคุมอุณหภูมิ เพื่อจะได้นำค่าอุณหภูมิต่างๆ ไปเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการควบคุมอุณหภูมิแบบฟัซซี่ลอจิก เช่น การกำหนดฟัซซี่เซต และการออกแบบกฎการควบคุม

5.3 ผลการควบคุมอุณหภูมิ

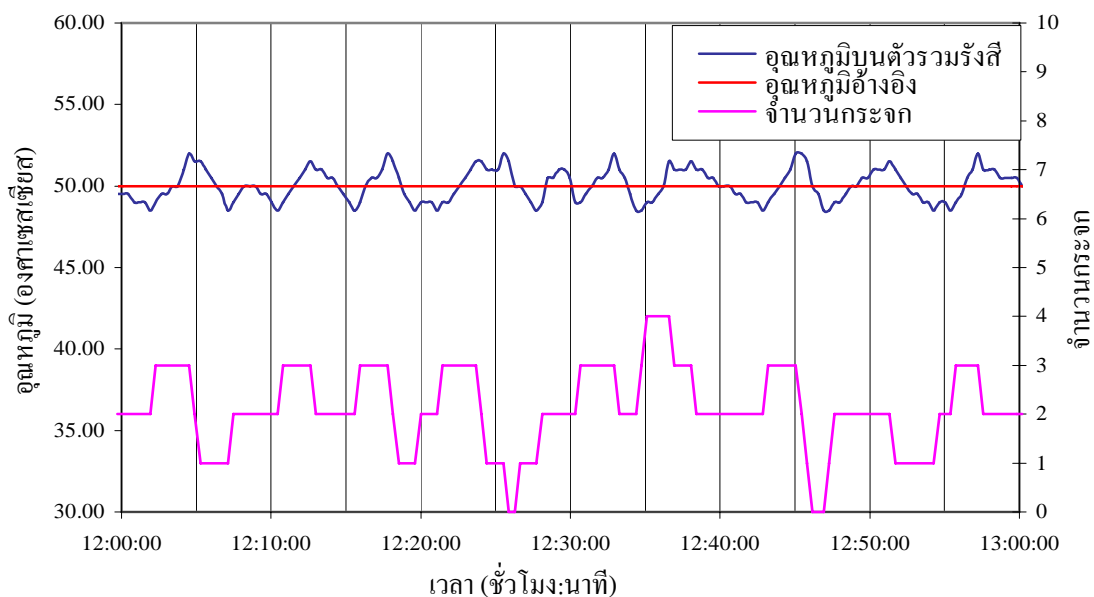
ในการทดลองควบคุมอุณหภูมิจะออกแบบระบบโดยอาศัยทฤษฎีของฟัซซี่ลอจิก ดังที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 4 โดยการทดลองได้ทำการออกแบบตัวควบคุมฟัซซี่ลอจิกที่แตกต่างกัน เพื่อดูผลการตอบสนอง และนำไปวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของระบบจนได้ผลการทดลองที่ดีขึ้นและเป็นที่น่าพอใจ ซึ่งในที่นี้จะนำเสนอผลการทดลองสุดท้ายที่ได้แก่ไชระบบ เพื่อให้ได้ผลการตอบสนองที่ดีที่สุดแล้ว โดยจะแยกเป็นผลการทดลองในกรณีที่สภาพอากาศแจ่มใส ท้องฟ้าโปร่ง ไม่มีเมฆ และผลการทดลองในกรณีที่สภาพอากาศแปรปรวน ท้องฟ้ามีด มีเมฆมาก

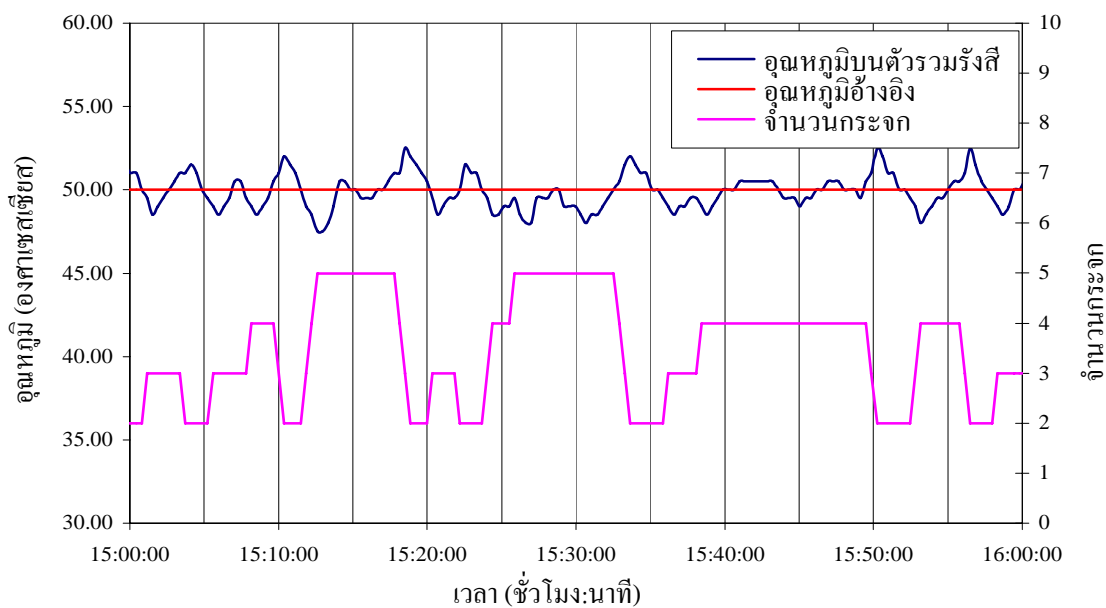
ภาพประกอบ 5.11 แสดงความสัมพันธ์ของอุณหภูมิกับเวลา เมื่อควบคุมด้วยพีชชี ในวันที่ 4 เมษายน 2549 กรณีที่ห้องฟ้าโปร่ง ไม่มีเมฆ

ภาพประกอบ 5.12 แสดงความสัมพันธ์ของอุณหภูมิ เวลา และจำนวนกระเจก เมื่อควบคุมด้วยพีชชี ในวันที่ 4 เมษายน 2549 เวลา 08:00 – 09:00 น. กรณีที่ห้องฟ้าโปร่ง ไม่มีเมฆ

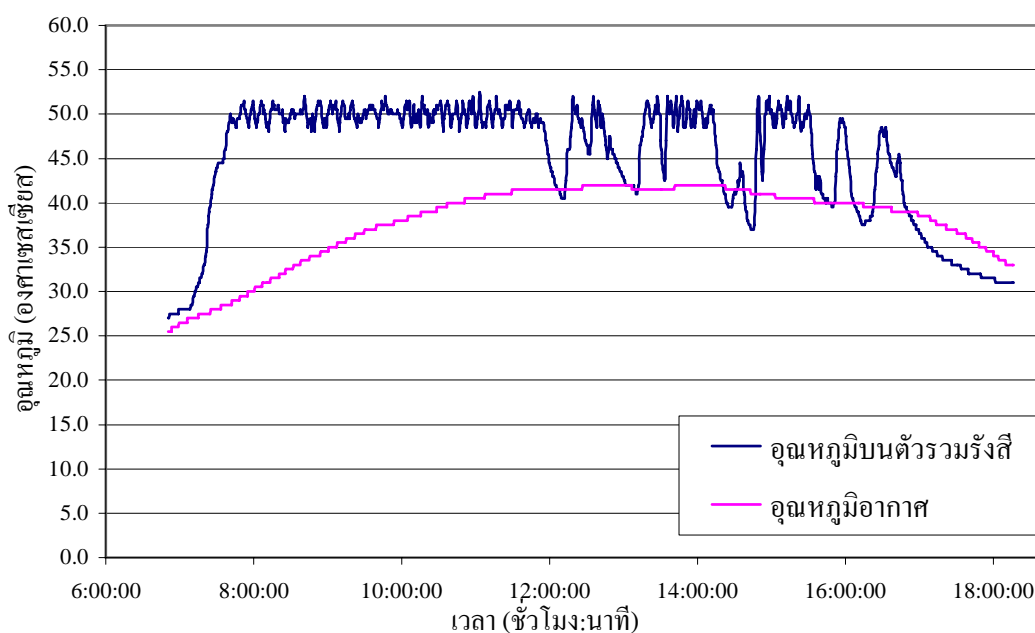
ภาพประกอบ 5.13 แสดงความสัมพันธ์ของอุณหภูมิ เวลา และจำนวนกระฉก เมื่อควบคุมด้วยพีซี
ในวันที่ 4 เมษายน 2549 เวลา 12:00 – 13:00 น. กรณีที่ห้องฟ้าโปร่ง ไม่มีเขม

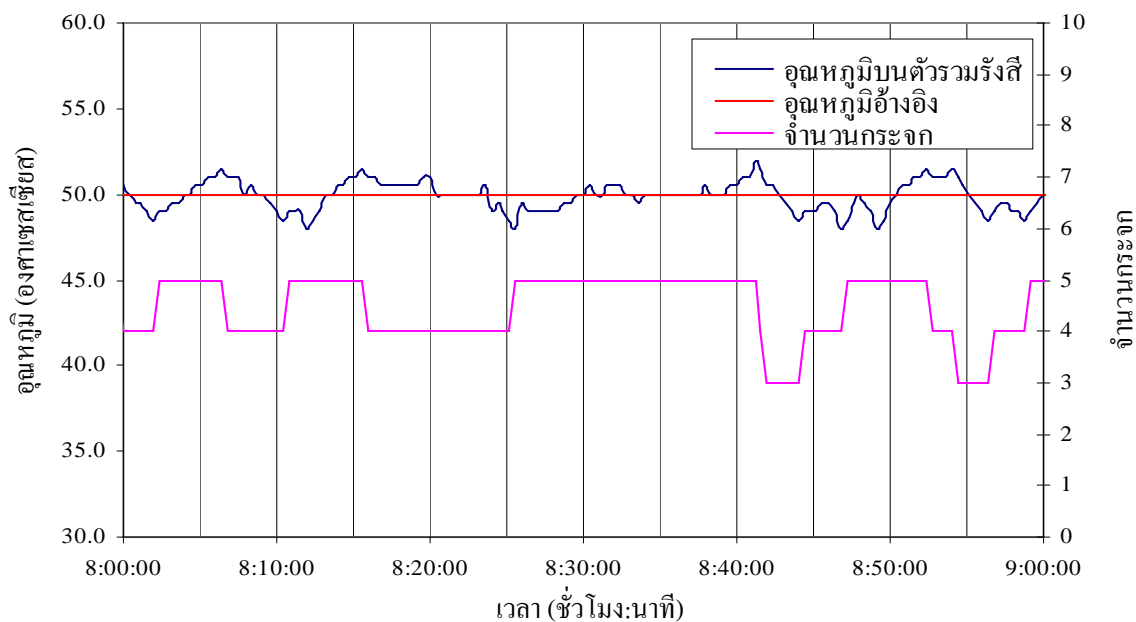
ภาพประกอบ 5.14 แสดงความสัมพันธ์ของอุณหภูมิ เวลา และจำนวนกระฉก เมื่อควบคุมด้วยพีซี
ในวันที่ 4 เมษายน 2549 เวลา 15:00 – 16:00 น. กรณีที่ห้องฟ้าโปร่ง ไม่มีเขม

จากผลการทดลองตามภาพประกอบ 5.11 ซึ่งเป็นผลการทดลองในกรณีที่ห้องฟ้าโปร่งตลอดวัน เมื่อกำหนดค่าอุณหภูมิบนตัวรวมรังสีอาทิตย์ไว้ที่ 50 องศาเซลเซียส จะได้ว่าอุณหภูมิในช่วง 06:30 – 07:30 น. และ 17:30 – 18:30 น. จะมีค่าต่ำกว่าอุณหภูมิที่กำหนดไว้ เกิดจากข้อจำกัดของสภาพอากาศในตอนเช้าและตอนเย็นที่มีความเข้มแสงน้อยอุณหภูมิบนตัวรวมรังสีจึงต่ำกว่าที่กำหนด ดังนั้นจึงได้พิจารณาอุณหภูมิเฉพาะช่วง 07:30 – 17:30 น. เมื่อนำมาวิเคราะห์ค่าความผิดพลาดของอุณหภูมิบนตัวรวมรังสีอาทิตย์ในช่วงเวลาดังกล่าวจะได้เท่ากับ $\pm 4\%$

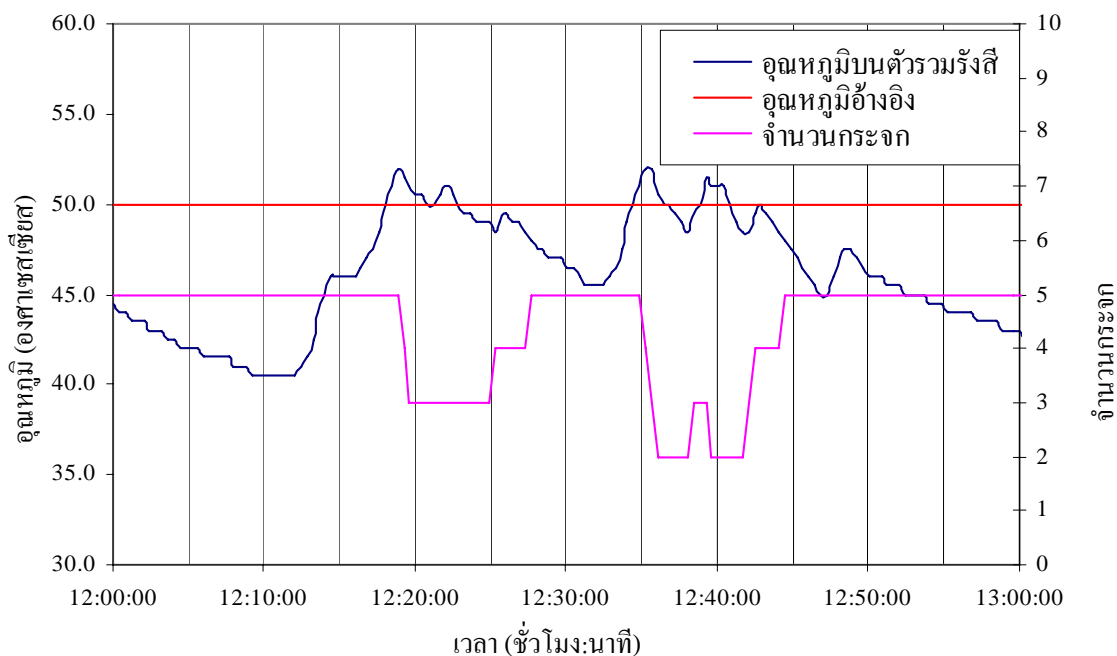
พิจารณาผลของการควบคุมอุณหภูมิจากกราฟความสัมพันธ์ของการเปลี่ยนแปลงจำนวนกระจกและอุณหภูมิบนตัวรวมรังสีอาทิตย์ เพื่อศึกษาการตอบสนองของอุณหภูมิต่อตัวควบคุมพีชชีที่ได้ออกแบบไว้ ยกตัวอย่างกราฟความสัมพันธ์ในช่วงเช้า (08.00 – 09.00 น.) ช่วงเที่ยง (12.00 – 13.00 น.) และช่วงเย็น (15.00 – 16.00 น.) แสดงดังภาพประกอบ 5.12 – 5.14 จะพบว่า เมื่ออุณหภูมิเริ่มลดต่ำลง จำนวนกระจกจะมีค่าเพิ่มขึ้น และเมื่ออุณหภูมิมียุคสูงขึ้นจำนวนกระจกจะมีค่าลดลง จนสามารถรักษาอุณหภูมิบนตัวรวมรังสีอาทิตย์ได้ตามที่กำหนดสอดคล้องกับกฎการควบคุมพีชชีที่ได้ออกแบบไว้

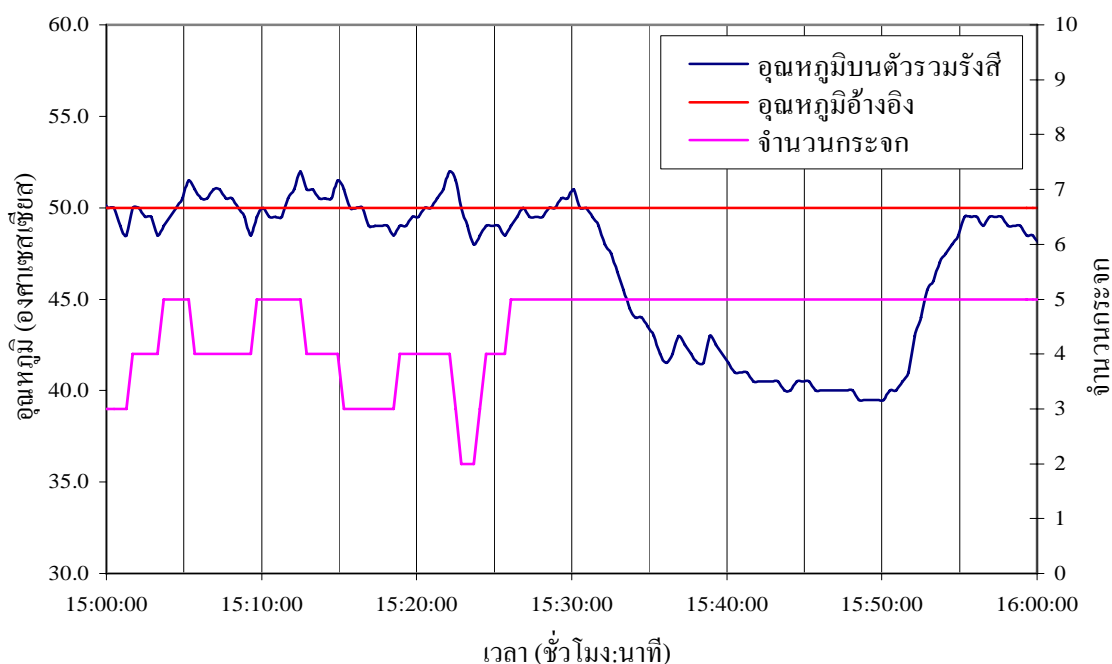
ภาพประกอบ 5.15 แสดงความสัมพันธ์ของอุณหภูมิกับเวลา เมื่อควบคุมด้วยพีชชี ในวันที่ 9 เมษายน 2549 กรณีที่ห้องฟ้ามีดครึ้ม มีเมฆมาก

ภาพประกอบ 5.16 แสดงความสัมพันธ์ของอุณหภูมิกับเวลา เมื่อควบคุมด้วยพีชซี ในวันที่ 9 เมษายน 2549 เวลา 08:00 – 09:00 น. กรณีที่ห้องฟาร์มืด มีเหมมมาก

ภาพประกอบ 5.17 แสดงความสัมพันธ์ของอุณหภูมิกับเวลา เมื่อควบคุมด้วยพีชซี ในวันที่ 9 เมษายน 2549 เวลา 12:00 – 13:00 น. กรณีที่ห้องฟาร์มืด มีเหมมมาก

ภาพประกอบ 5.18 แสดงความสัมพันธ์ของอุณหภูมิกับเวลา เมื่อควบคุมด้วยพีชชี ในวันที่ 9 เมษายน 2549 เวลา 15:00 – 16:00 น. กรณีที่ท้องฟ้ามีด มีเมฆมาก

สำหรับกรณีที่ท้องฟ้ามีเมฆมาก จะแสดงดังภาพประกอบ 5.15 จะเห็นว่าในช่วงเวลาตั้งแต่ 07:30 – 11:40 น. สามารถควบคุมอุณหภูมิได้ตามที่กำหนดไว้ เนื่องจากในช่วงเวลาดังกล่าวท้องฟ้าโปร่ง ไม่มีเมฆ แต่หลังจากผ่านช่วงเวลานี้ไปลักษณะของกราฟจะมีการแกว่งเป็นอย่างมากเนื่องจากลักษณะท้องฟ้าในช่วงนี้มีเมฆมาก ทำให้ไม่สามารถควบคุมอุณหภูมิบนตัวรวมรังสีอาทิตย์ได้ เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของการเปลี่ยนแปลงจำนวนกระจกและอุณหภูมิบนตัวรวมรังสีอาทิตย์ ดังภาพประกอบ 5.16 – 5.18 จะพบว่าช่วงเวลา 08.00 – 09.00 น. การเปลี่ยนแปลงของจำนวนกระจก สามารถทำให้อุณหภูมิบนตัวรวมรังสีอาทิตย์มีค่าตามที่กำหนดไว้ ส่วนในช่วงเวลา 12.00 – 13.00 น. และ 15.00 – 16.00 น. เมื่อสังเกตช่วงที่อุณหภูมิมีกว่าอุณหภูมิที่อ้างอิงไว้ จะพบว่าจำนวนกระจกมีค่าเท่ากับ 5 บาน ซึ่งเป็นจำนวนกระจกที่มากที่สุด จึงแสดงให้เห็นว่าความผิดพลาดที่เกิดขึ้น เกิดจากสภาพอากาศ มิใช่ความผิดพลาดจากกฎการควบคุม เนื่องจากระบบได้ทำการหมุนกระจกด้วยจำนวนที่มากที่สุด แต่ยังไม่สามารถเพิ่มอุณหภูมิบนตัวรวมรังสีได้

จากผลการทดลองที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยในการควบคุมอุณหภูมิบนหอคอยสุริยะจะขึ้นอยู่กับตัวแปรหลายอย่าง เช่น จำนวนกระจก สภาพอากาศ กฎการควบคุม ระบบจะทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในกรณีที่ลักษณะอากาศแจ่มใส ท้องฟ้าโปร่ง